

Univerzita Tomáši Bati ve Zlíně

Posudek disertační práce

Haredim

MgA. Eliška Blažková

Haredim jsou obyvatelé čtvrti Mea Šearim v Jeruzalémě, která byla založena v 19. století židovskými imigranty z východní Evropy. Můžeme o nich říci, že to jsou ultraortodoxní Židé, kteří stále zachovávají svoje dávné zvyky, styl oblékání, striktně dodržují židovské náboženské právo a žijí podle přísných pravidel. Okolní svět považují za zkažený. Většina charedim mluví jidiš. Staví se proti sekulárním Židům, přitom však mají rozpory i mezi sebou. Místní extremistické sekty bojkotují sionismus a neuznávají existenci státu Izrael. Žijí totiž v přesvědčení, že Židé mohou mít vlastní stát až po příchodu Mesiáše.

Toto jsou slova Yosaifa Cohaina, kterými charakterizoval čtvrť a její obyvatele, kterou si vybrala MgA. Eliška Blažková k zachycení svým fotoaparátem a to již v r. 2011, kdy poprvé navštívila Jeruzalém.

Nebylo to náhodné okouzlení, protože autorka pochází z Třebíče, kde viděla podobné čtvrti, protože město má židovskou historii. Má podobná zákoutí, domy, pavlače, ale již bez původních obyvatel, kteří prošli peklem války a již se nevrátili. To vše na ni působilo již od dětství.

Fotografování však nebylo jednoduché. Musela překonávat mnoho obtíží, s kterými se s lety, které této čtvrti věnovala, těžce vyrovnávala. Jako žena se nemohla pohybovat tam, kde směli jen muži. Uvědomila si a přijala toto omezení a proměnila ho v pozitivní vklad. Snažila se o ženský pohled na tento svět.

Pracovala systematicky a koncepčně. Snažila se postihnout charakteristické momenty všech svátků, které se v této čtvrti dogmaticky dodržují. Jsou to Kaparot, Sukot, Chanuka, Purim, Pesach.

Další témata a oddíly jsou Charedim, Rodiny, Lag ba-omer, Žena a víra,

Vzhledem k tomu, že mnohé věci a děje jsou pro Evropana nebo člověka neznalého židovského života nepochopitelné, ke každému snímku podává písemné vysvětlení a každý oddíl přibližuje i po stránce obsahové.

Nehledá vypjaté situace, soustřeďuje se na obyčejný každodenní život. Jen velmi těžko se dostává do obydlí. Je odkázána fotografovat především děje na ulici. Fotografovat v této čtvrti je nepatřičné a již děti jsou vedeny k tomu, aby se bránily fotografickému záznamu. To, že přináší fotografie z chrámů nebo dílen a pekárny, to je výsledek několikaleté snahy a mnoha pokusů prolomit tyto bariéry.

Kniha je doplněna zajímavým rozhovorem s autorkou, kde vzpomíná na všechny strasti, ale i radosti při fotografování.

Doslov napsal Yosaifa Cohain, profesor Bacelelovy akademie umění a designu

Doporučuji knihu Haredim přijmout jak praktickou disertační práci.

Prof. Mgr. Jindřich Štreit, dr. h. c.

V Sovinci dne 1. června 2019

